

El sector arrosser reclama quatre mesures urgents per garantir el futur del cultiu

La campanya 2026 posa en risc la continuïtat de moltes explotacions i la funció ambiental dels arrossars

L'Associació de Productors Agraris del Delta de l'Ebre (PRODELTA), conjuntament amb Unió de Pagesos (UP), Revolta PAGESA i la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC), reclama a les administracions quatre mesures urgents per afrontar la greu crisi de rendibilitat del sector arrosser.

En només dos anys, el preu percebut pels productors ha baixat un 38% i s'ha situat en 0,31 euros per quilo. Aquesta davallada provoca pèrdues perquè els ingressos obtinguts amb la venda de la collita ja no cobreixen els costos necessaris per produir-la. Amb aquest preu, la pèrdua supera els 834 euros per hectàrea, en un context en què també ha augmentat el cost de la vida. Cal tenir en compte que d'aquests ingressos han de sortir tant la remuneració dels agricultors com els salaris dels treballadors de les explotacions.

El càlcul incorpora els ajuts estimats per fertilitzants i gasoil, que sumen 113,65 euros per hectàrea. Aquestes aportacions només cobreixen aproximadament el 12% del desequilibri i resulten insuficients per recuperar la rendibilitat.

Davant d'aquesta situació, les entitats agràries plantegen quatre demandes:

1. Compensar les pèrdues de la campanya 2026

Es reclama a la Generalitat de Catalunya i al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació un ajut extraordinari i temporal, adreçat directament als agricultors i calculat sobre les pèrdues acreditades.

Aquesta compensació ha de permetre mantenir la viabilitat de les explotacions, preparar la pròxima campanya i evitar l'abandonament del cultiu.

2. Autoritzar eines i tecnologies per protegir les varietats tradicionals i millorar la viabilitat del cultiu

Les varietats tradicionals formen part de la identitat i la qualitat de l'arròs del territori. Les entitats reclamen eines i tecnologies efectives contra les plagues, les males herbes i les malalties que permetin continuar cultivant-les amb garanties, reduir les pèrdues i millorar-ne el rendiment.

Per aconseguir-ho, cal agilitzar les autoritzacions excepcionals quan no hi hagi alternatives raonables, facilitar els usos menors i les ampliacions d'ús, estudiar els productes autoritzats en altres estats membres i motivar tècnicament des de les administracions les denegacions. També cal facilitar la incorporació de tecnologies com l'edició genètica i l'ús de drons com a equips de tractament terrestre per a tractaments agrícoles.

Disposar d'un ventall més ampli d'eines per controlar els patògens i les males herbes també permetria alternar matèries actives i reduir el risc d'aparició prematura de resistències. La falta d'alternatives obliga a utilitzar de manera reiterada les poques solucions disponibles i manté el sector en un estat permanent d'emergència.

Aquestes eines són necessàries per reduir les pèrdues de producció, contenir els costos i ampliar les opcions de cultiu dels agricultors.

3. Assumir íntegrament el cost de les saponines

Es demana que la Generalitat assumeixi el 100% del cost de les saponines per controlar el cargol poma, inclosos el producte i la seva aplicació.

Les entitats consideren, d'acord amb els antecedents disponibles, que una gestió deficient durant l'etapa inicial va facilitar l'aparició i la primera expansió de la plaga. Tot i les actuacions de control que s'apliquen actualment, defensen que la pagesia no ha d'assumir el cost de combatre un problema que no ha provocat.

4. Protegir la producció europea davant una competència desigual

Es reclama al Govern espanyol que defensi davant les institucions europees una política comercial basada en la reciprocitat, la revisió de les preferències aranzelàries, activació de la pertorbació de mercat i l'activació de salvaguardes quan les importacions provoquin un perjudici greu.

Els productors europeus han de complir exigències laborals, productives i ambientals elevades. Permetre l'entrada d'arròs produït en condicions diferents i a preus que posen en risc la producció europea genera una competència desigual.

La viabilitat de l'arròs és essencial per conservar el Delta de l'Ebre

El sector arrosser recorda a les administracions competents que el cultiu de l'arròs està inseparablement lligat a la seva funció ambiental. Les prop de 21.000 hectàrees d'arrossar del Delta de l'Ebre funcionen temporalment com una extensa zona humida, proporcionen aliment i hàbitat a l'avifauna i contribueixen al manteniment del paisatge i de la biodiversitat.

Aquestes funcions depenen de la feina dels agricultors i de la gestió de l'aigua que fan les comunitats de regants. La inundació dels camps i el manteniment de la xarxa de reg i drenatge formen part del funcionament del sistema deltaic i de la seva relació amb les llacunes i les badies.

La inviabilitat econòmica de les explotacions pot comprometre la continuïtat del cultiu i, amb aquesta, la gestió que sosté aquests hàbitats. Per això, les polítiques de conservació del Delta han de tenir en compte les condicions que permeten als agricultors continuar treballant els arrossars.

L'experiència de molts espais forestals mostra les conseqüències de perdre la gestió vinculada al sector primari. L'abandonament del territori obliga posteriorment a destinar molts més recursos públics al seu manteniment i, malgrat aquesta inversió, augmenta la vulnerabilitat. Evitar que aquesta situació es reproduïxi al Delta requereix preservar l'activitat agrària que en garanteix la correcta gestió.

El cultiu també sosté una cadena d'activitats vinculades al territori, des de les empreses transformadores i el comerç fins a la restauració, el turisme, la caça i la pesca. La seva crisi té conseqüències que van més enllà de les explotacions agràries.

El sector reclama i avançar en les solucions estructurals. Garantir un futur viable per als arrossers és també garantir la continuïtat de les funcions ambientals que el cultiu aporta al Delta de l'Ebre.